

ζῶσιν. εἰ δὲ δι' ὧν ᾧ διακρίονται, τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ἀναρῶσι, ὅκ οἰκῆιον
 τὸ λύειν τὰς λόγους αὐτῶν, τῷ μετιόντος τὴν ἔπισημιν. ἐπεὶ καὶ τὰ ψευ-
 δογραφήματα, ὅσα μὲν σώζειται γεωμετρικὰς ὑποθέσεις, λυτέον τῷ
 γεωμέτρῃ: ὅσα δὲ μάχεται πρὸς ἐκείνας, παρατητέον. οἷον, δύο πινές
 κύκλον ἐπεχειρήσαι τετραγωνίζειν, Ἰπποκράτης τε ὁ Χίος καὶ Ἀντι-
 φῶν. τὸν μὲν ἐν Ἰπποκράτης λυτέον: τὰς γὰρ ἀρχὰς φυλάττων, ᾧ δια-
 λογίζεται, τῷ μόνον μὲν ἐκείνον τὸν μηνίσκον τετραγωνίζειν, ὅς γράφεται
 πρὸς τὴν τῷ τετραγώνῳ πλευρᾷ, τῷ εἰς τὸν κύκλον ἐγγραφομῶν: πάν-
 τα δὲ μηνίσκον οἷον τε τετραγωνίζειν, λαβεῖν εἰς ἀπόδειξιν. πρὸς Ἀντι-
 φῶντα δὲ, ὅκ ἐπὶ ἀνέχοι λέγειν ὁ γεωμέτρῃς, ὅς ἐγγραφῶν τρίγωνον ἰσό-
 πλευρον εἰς τὸν κύκλον, καὶ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελές σιμι-
 γλῆς πρὸς τῇ περιφέρειᾳ τῷ κύκλου, καὶ τῷ τὸ ἐφεξῆς πιαῶν, ὥτε ποτὲ ἐ-
 φαρμόσειν τῷ τελευταίῳ τρίγωνῳ τὴν πλευρᾷ ἐφείαν ἔσαι τῇ περιφέρειᾳ.
 τῷ τὸ δὲ ἦν τὴν ἐπ' ἀπειρον τομὴν ἀναρῶντος, ἦν ὑποθέσιν ὁ γεωμέτρῃς
 λαμβάνει. hoc est, quando igitur obseruantes principia, in
 subsequentib. errorem aliquē committunt, phisici est
 ostendere, vbi fallantur. Si vero etiam principia tollāt
 eorum, per quæ decipiuntur, vtique inuestigantis sci-
 entiam proprium officium non est, vt rationes ipsorū
 dissoluat. Quoniam & pseudographemata, quæcunq;
 seruant geometricas hypotheses, dissoluenda sunt a
 geometra, quæcunq; vero cum illis pugnant, hæc re-
 linquenda sunt. Vt, duo quidam circulum quadrare
 conati sunt, nimirū Hippocrates Chius & Antiphon.
 Quadratio igitur Hippocratis soluenda est, quia ser-
 uans principia, paralogismum committit, dum eum
 solum meniscum quadrat, qui describitur circulatus
 quadrati, in circulo inscripti: & tamē sumit ad demon-
 strationem, quasi omnis meniscus possit quadrari. Sed

C